

Sygnatura akt IX Cupr 1685/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 18-09-2014 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko M. W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 4.015 zł,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

Sygn. akt IX Cupr 1685/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 maja 2013 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) Sp. z o.o. w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. W. kwoty:

- 85,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 404,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- 3.523,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- 33,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 maja 2013 r. do dnia zapłaty

Strona pozwana wniosła także o zwrot kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż zawarł z pozwaną w dniu 16.09.2011 r. pisemną umowę nr (...), której przedmiotem było dostarczanie energii elektrycznej, za co pozwana zobowiązała się uiszczać opłaty zgodnie z systemem płatności przyjętym w umowie.

W związku z dostarczeniem energii elektrycznej pozwanej, na podstawie podanej wyżej umowy, powód wystawił dokumenty księgowe: 72S, 73S, 76R i 76R. Pozwana nie dokonała zapłaty należnych powodowi kwot w łącznej wysokości 4.046,84 zł. Ponadto, pozwana zobowiązana jest do zapłaty odsetek ustawowych liczonych od kapitałów poszczególnych dokumentów księgowych od dnia następnego po dniu wymagalności tych dokumentów księgowych.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 01 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI Nc-e 1209881/13, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L. nakazał pozwanej, aby zapłaciła stronie powodowej łączną kwotę 4.046,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 84,79 zł od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, 404,15 zł od dnia 19 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, 3.523,47 zł od dnia 20 marca 2013 r. do dnia zapłaty, 33,33 zł od dnia 21 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 651,61 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana M. W. w sprzeciwie zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa.

Zarzuciła, że dokonała zapłaty wszystkich kwot wskazanych w dołączonych do pozwu fakturach i dysponuje dowodami zapłaty. Z tego powodu roszczenie strony powodowej należy uznać jako bezprzedmiotowe.

Postanowieniem z dnia 18 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy powyższego nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście we Wrocławiu.

W toku postępowania, pismem z dnia 16 stycznia 2014 r., w związku z dokonaniem przez pozwaną zapłaty kwoty 1.633,001 zł oraz 1.600 zł, strona powodowa cofnęła powództwo o kwotę 3.233,00 zł. W związku z tym wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 824,84 zł tytułem pozostałej do zapłaty należności głównej, na którą składała się należność z dokumentu księgowego (...) oraz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 824,84 zł od dnia 13 czerwca 2013 r., jak również wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 czerwca 2014 r., pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie i wskazała, że kwoty wynikające z wystawionych faktur zostały już zapłacone.

W piśmie procesowym z dnia 31 lipca 2014 r. strona powodowa ograniczyła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia o dalszą kwotę 782,00. Jednocześnie podtrzymała żądanie pozwu o zapłatę kwoty 31,84 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od kwot: 33,33 zł od dnia 19 marca 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2013 r., 3.523,57 zł od dnia 19 marca 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2013 r., 85,79 zł od dnia 16 stycznia 2013 r. do dnia 12 czerwca 2013 r., 1.923,90 zł od dnia 30 kwietnia 2013 r. do dnia 12 czerwca 2013 r., 404,15 zł od dnia 18 lutego 2013 r. do dnia 20 czerwca 2014 r., 409,69 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 20 czerwca 2014 r., 31,84 zł od dnia 21 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2011 r. we W. strona powodowa (...) sp. z o.o. w K. zawarła z pozwaną M. W. kompleksową umowę (...), której przedmiotem było dostarczanie energii elektrycznej przez powoda jako sprzedawcę. Pozwana zobowiązała się do uiszczania wpłat zgodnie z cennikiem określonym przez powoda.

Dowód:

- umowa kompleksowa z dnia 16.09.2011 r., k. 25-26.

W dniu 16 sierpnia 2012 r. strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 325,18 zł za okres od 20.02.2012 r. do 03.08.2012 r. Termin wymagalności przypadał na dzień 01.10.2012 r. Odsetki od tej naliczono w wysokości 131,87 zł. Łączna kwota zobowiązania wraz z naliczonymi odsetkami wynikającymi z tej faktury wynosiła 457,05 zł

Wraz z rozliczeniem energii elektrycznej w powyższym okresie, powód ustalił przewidywane należności na okres od dnia 3 sierpnia 2012 do 31 stycznia 2013 r., wystawiając blankiety obejmujące prognozowane należności do zapłaty:

72S z terminem płatności 16 stycznia 2013 r. na kwotę 453,45 zł

73S z terminem płatności 18 lutego 2013 r. na kwotę 404,15 zł

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 16.08.2012 r. wraz z blankietami wpłat, k. 34-37.

W lutym 2013 r. strona powodowa wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) r. na kwotę 3.523,57 zł obejmującej rozliczenie za okres od 03.08.2012 do dnia 31.12.2012 r. Termin zapłaty przypadał na dzień 19.03.2013 r.

Jednocześnie w treści tej faktury przypomniano o niezapłaconych blankietach z prognoz na powyższy okres, w tym 72S w kwocie 453,45 zł oraz 73S w kwocie 404,15 zł

Faktura ta zawierała również wyliczenie odsetek za opóźnienie w zapłacie prognoz z blankietów od 61S do 68S w łącznej wysokości 33,33 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) r., k. 27-29,

W dniu 24 lutego 2012 r. strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.984,02 zł za okres od 20.02.2012 r. do 31.07.2012 r. Termin wymagalności przypadał na dzień 28.03.2012 r. Odsetki wyliczono na kwotę 5,13 zł. Łączna kwota zobowiązania wraz z naliczonymi odsetkami wynikającymi z tej faktury wynosiła 4.989,15 zł

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z 24.02.2012 r. wraz z blankietami wpłat, k. 30-33.

Pismem z dnia 19 marca 2013 r. strona powodowa została wezwana do zapłaty łącznej kwoty 6.046,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi po upływie każdego terminu płatności faktur nr (...) wymienionych w fakturze nr (...) (tj. po 16.05.2012 r., 18.06.2012 r., 16.10.2012 r., 16.11.2012 r., 17.12.2012 r., 16.01.2013 r., 18.02.2013 r. i 19.03.2013 r.).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 19.03.2013 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 23, 24.

W dniu 27.03.2013 r., pozwana wpłaciła na konto strony powodowej kwotę 2.000,00 zł. Należność obejmowała kwotę określona w fakturze nr (...).

Dowód:

- potwierdzenia wpłat i przelewów, k. 57.

W dniu 28 kwietnia 2013 r. na rachunek bankowy strony powodowej pozwana zapłaciła kwotę 1.633,00 zł z tytułu opłat za należności określonych w fakturach nr: (...) (nr blankietów 62S, 63S, 69S, 70S, 71S)

Dowód:

- potwierdzenia wpłat i przelewów, k. 58.

W dniu 12 czerwca 2013 r. pozwana dokonała wpłaty na rachunek strony powodowej w wysokości 1.600 zł. Nie wskazała jednak z tytułu jakiej faktury kwota ta została uiszczona.

Dowód:

- potwierdzenia wpłat i przelewów, k. 56.

W dniu 20 czerwca 2014 r. pozwana dokonała na konto strony powodowej wpłaty kwoty 782,00 zł.

Dowód:

- dowód wpłaty, k. 48.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne należało oddalić.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powoda w zakresie żądania kwoty 4.015 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

W niniejszej sprawie bezsporną było, że strony łączyła umowa kompleksowa, na podstawie której powód zobowiązany był dostarczać pozwanej energię elektryczną, a pozwana zobowiązana była do zapłaty ceny. Sporne natomiast było to, czy pozwana spłaciła swoje świadczenie i jakim zakresie oraz kiedy zobowiązanie powoda wygasło. W związku z ograniczeniem powództwa, istotne było również to, czy powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie w zapłacie.

Dokonując ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia w sprawie, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów: umowy kompleksowej z dnia 16.09.2011 r., faktur VAT wraz blankietami wpłat na okoliczność kwot, tytułu i daty płatności, wezwania do zapłaty z dnia 19.03.2013 r. oraz potwierdzeń wpłat i przelewów.

Należy zauważyć, iż wyrażonej w art. 6 k.c. reguły rozkładu ciężaru dowodu nie można rozumieć w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, obowiązek dowodzenia wszelkich faktów o zasadniczym dla rozstrzygnięcia sporu znaczeniu spoczywa na stronie powodowej. Jeżeli powód wykazał wystąpienie faktów przemawiających za słusnością dochodzonego roszczenia, wówczas to pozwanego obarcza ciężar udowodnienia ekscypcji i okoliczności uzasadniających jego zdaniem oddalenie powództwa (m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2013 r. II PK 70/13).

W niniejszej sprawie bezsporne było, co potwierdzały dokumenty złożone przez powoda, że strony łączyła umowa kompleksowa dotycząca dostarczania energii, a pozwana zobowiązana była zapłacić cenę za dostarczoną energię.

Przedmiotem postępowania, pierwotnie w zakresie określonym w pozwie, było żądanie powoda zasądzenia od pozwanej należności z tytułu prognozowanych opłat stwierdzonych blankietami 72S w kwocie 85,79zł z terminem zapłaty 16 stycznia 2013 r. (powód domagał się z tytułu tej prognozy niższej kwoty niż wynika z blankietu), 73S w kwocie 404,15 zł z terminem zapłaty 18 lutego 2013 r. oraz rozliczenia zużycia energii elektrycznej dokonanego w fakturze (...), z której wynikało, że pozwana zobowiązana była do zapłaty z tytułu niedopłaty kwoty 3.523,57 zł oraz kwoty 33,33 zł z tytułu odsetek za opóźnienie w zapłacie wcześniejszych prognoz, w terminie do dnia 19 marca 2013 r.

Powód, po częściowym ograniczeniu powództwa, domagał się w niniejszej sprawie zasądzenia kwoty 824,84 zł z odsetkami od dnia 13 czerwca 2013 r. z tytułu pozostałej do zapłaty należności stwierdzonej fakturą (...). Następnie zaś, powód ponownie ograniczył żądanie, domagając się zapłaty kwoty 31,84 zł oraz odsetek od kwot: 33,33 zł od dnia 19 marca 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2013 r., 3.523,57 zł od dnia 19 marca 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2013 r., 85,79 zł od dnia 16 stycznia 2013 r. do dnia 12 czerwca 2013 r., 1.923,90 zł od dnia 30 kwietnia 2013 r. do dnia 12 czerwca 2013 r., 404,15 zł od dnia 18 lutego 2013 r. do dnia 20 czerwca 2014 r., 409,69 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 20 czerwca 2014 r., 31,84 zł od dnia 21 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty.

Sąd stwierdził, że zasadny był zgłoszony przez pozwaną zarzut spełnienia świadczenia objętego fakturami i rachunkami stanowiącymi podstawę żądania.

W dniu 27 marca 2013 r. pozwana dokonała zapłaty kwoty 2000 zł wskazując, że spełnia świadczenie z faktury (...). Mając na uwadze treść art 451 par. 1 k.c., do zapłaty z tego tytułu pozostała kwota 1523,57 zł. Skoro zaś termin zapłaty

przypadał na dzień 19 marca 2013 r. pozwana zobowiązana była do zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości 5,70 zł.

Kolejnej wpłaty w wysokości 1633 zł pozwana dokonała w dniu 28 kwietnia 2013 r. Mając na uwadze wysokość tej wpłaty, pomimo tego, że pozwana powołała jako tytuł zapłaty fakturę (...), wyraźnie wskazuje, że w sposób dorozumiany pozwana dokonała zapłaty z tytułu zaległych blankietów (...). Dokonana zapłata stanowi bowiem sumę należności objętych tymi blankietami, a w treści faktury (...) powód wskazał na powyższe blankiety przypominając o obowiązku ich zapłaty. Należności prognozowe objęte powyższymi blankietami nie były jednak przedmiotem żądania w niniejszej sprawie.

W dniu 12 czerwca 2013 r. pozwana dokonała zapłaty kwoty 1600 zł, nie wskazując, na jaką należność dokonuje zapłaty. Mając na uwadze stanowisko pozwanej w niniejszej sprawie, należało stwierdzić, że pozwana nie przyjęła sposobu zarachowania tej wpłaty dokonanej przez powoda. Dlatego też zgodnie z art 451 par. 3 k.c., Sąd dokonał zarachowania wpłaty w następujący sposób:

- kwota 85,79 zł została zaliczona na prognozę z blankietu 72S i odsetki ustawowe od tej należności za okres od 17.01.2013 r. do 12.06.2013 r., wynoszące 4,49 zł.
- z dokonanej wpłaty pozostała kwota 1509,72 zł
- kwota 404,15 zł została zaliczona na prognozę z blankietu 73S i odsetki ustawowe od tej kwoty za okres od 19.02.2013 r. do 12.06.2013 r. wynoszące 16,41 zł
- z dokonanej wpłaty pozostała kwota 1089,16 zł
- powyższą kwotę Sąd zaliczył na pozostałą do zapłaty należność z faktury (...), z której do zapłaty pozostała kwota 1523,57 zł.

Zatem, na skutek dokonanego wyżej zarachowania, co zapłaty pozostała należność z faktury (...) w wysokości 434,41 zł, odsetki od zaliczonej kwoty 1089,16 zł za okres od 20 marca 2013 r. do dnia 12.06.2013 r. w wysokości 32,97 zł oraz kwota 33,33 zł odsetek za opóźnienie w zapłacie wcześniejszych prognoz, stwierdzone fakturą (...). Łącznie zatem do zapłaty pozostała jedynie kwota 500,71 zł.

W dniu 20 czerwca 2014 r. pozwana zapłaciła kwotę 782 zł, która wystarcza na zaspokojenie powyższej należności, wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 434,41 zł za okres od 20 marca 2013 r. (data zapłaty faktury (...)) do dnia 20 czerwca 2014 r. w wysokości 70,86 zł.

Z uwagi na powyższe, Sąd stwierdził, że żądanie będące przedmiotem powództwa, zostało zaspokojone w całości. Dlatego w tym zakresie, w jakim pozew nie został cofnięty, Sąd oddalił żądanie w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Zasadą jest, że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. II CZ 208/11).

Ze względów słuszności Sąd odstąpił jednak od powyższej reguły w oparciu o art. 102 k.p.c. Wobec tego, że pozwana zaczęła dokonywać spłaty zadłużenia jeszcze przed wniesieniem powództwa, a strona powodowa w niestaranny sposób

zaliczała wpłat i nie weryfikowała wysokości zadłużenia przed wniesieniem pozwu, w ocenie Sądu niezasadnym byłoby obciążanie pozwanej kosztami procesu.

Mając na uwadze powyższe, w punkcie III sentencji wyroku Sąd nie obciążył pozwanej kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową, w tym zakresie w jakim świadczenie objęte żądaniem zostało spełnione już po wniesieniu pozwu.